

Stanisław Kukawka, Jolanta Małecka-Kukawka

Lembarg, st. 95, gm. Jabłonowo, woj.
toruńskie, AZP 33-49/230

Informator Archeologiczny : badania 31, 36

1997

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Odkryto kilka profili hałdy gruzowej w różnych jej punktach. Odtworzono układ pracowni krzemieniarskiej oraz zrekonstruowano przebieg południowo-wschodniego narożnika budynku wraz z wejściem od strony wschodniej. Pozyskano liczny materiał krzemieniany o charakterze pracownianym oraz 25 fragmentów ceramiki pochodzących z jednego naczynia kultury amfor kulistych. Jest to niezwykle rzadkie znalezisko na terenie kopalń w Krzemionkach. Znaleziono ponadto retuszer rogowy z parostka, ze śladami umocowania w drewnianej zapewne oprawie.

Materiały pracowniane z badań znajdują się w magazynach Państwowego Muzeum Archeologicznego na terenie rezerwatu archeologicznego w Krzemionkach (oddział Muzeum Historyczno-Archeologicznego w Ostrowcu Świętokrzyskim). Zabytki wydzielone (w tym ceramikę) zdeponowano w PMA w Warszawie.

Badania będą kontynuowane w roku przyszłym w tym samym rejonie.

Legionowo, st. VII, gm. loco, woj. warszawskie - patrz: młodszy okres przedrzymski - okres wpływów rzymskich

LEMBARG, st. 95, gm. Jabłonowo, woj. toruńskie, AZP 33-49/230

- ślady osadnictwa kultury późnej ceramiki wstęgowej (neolit)
- osada kultury pucharów lejkowatych (neolit)
- ślady osadnictwa z wczesnego i późnego średniowiecza
- ślady osadnictwa nowożytnego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Stanisława Kukawkę i dr Jolantę Małecką-Kukawkę (Zakład Prahistorii Instytutu Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu. Drugi sezon badań. Przebadano powierzchnię 222,5 m².

W czasie badań powierzchniowych przeprowadzonych w 1996 i 1997 r. zidentyfikowano trzy niewielkie koncentracje fragmentów ceramiki, które roboczo oznaczono literami: A, B i C. Bieżący sezon badawczy był kontynuacją prac wykopaliskowych; w 1996 r. przebadano koncentrację A, a w 1997 r. koncentrację B.

Poniżej piaszczystej warstwy ornej występowały piaski luźne, niekiedy tylko z niewielką domieszką żwiru. Materiał zabytkowy znajdował się w warstwie ornej, w stropowych partiach piasków luźnych oraz w pozostałościach obiektów ziemnych. Około 90% zabytków znaleziono w warstwie ornej, co świadczy o niemal całkowitym zniszczeniu tej części stanowiska. Analizując rozrzut fragmentów ceramiki (z wszystkich jednostek stratygraficznych łącznie) stwierdzono, że koncentruje się ona na przestrzeni nie większej niż 100 m², poza tym obszarem rozrzedza się znacznie bądź zanika. Głównie w przestrzeni zagęszczenia ceramiki, choć pojedynczo także na jej obrzeżu, zarejestrowano pozostałości sześciu obiektów ziemnych oraz dwudziestu jeden małych przyciemnień, określonych jako domniemane obiekty lub dołki posłupowe. Łącznie z powierzchni stanowiska i wykopów badawczych pozyskano 886 fragmentów ceramiki kultury pucharów lejkowatych, 6 krzemieni, siekiere kamienną, nieliczne fragmenty silnie rozdrobnionej polepy i kilka drobnych, zbielonych („przepalonych”) kości. Analiza materiału ceramicznego pozwala datować stanowisko na II fazę rozwoju kultury pucharów lejkowatych na ziemi chełmińskiej. Na podstawie oznaczeń radiowęglowych uzyskanych dla stanowiska 94 i 95 (badania 1996 r.), stanowisko umieszczać należy około przełomu IV i III tysiąclecia conv. bc. Jednocześnie w cechach technologii i zdobnictwa ceramiki zaobserwowano jednoznaczne elementy północnowschodnich kultur subneolitycznych. Funkcjonalnie badany wykopaliskowo punkt uznać można za pozostałości niewielkiej struktury podomowej, typowej dla wczesnych faz kultury pucharów lejkowatych na ziemi chełmińskiej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Instytucie Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Nie planuje się kontynuacji badań.